

UZASADNIENIE

Sąd w oparciu o zgromadzony w sprawie i ujawniony w toku przewodu sądowego materiał dowodowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. W. prowadzi (...) w G. na ul. (...), pełnomocnikiem A. W. w związku z prowadzoną przez nią działalnością gospodarczą jest J. W.. W/w gabinet stomatologiczny znajduje się w bloku mieszkalnym, a A. W. uzyskała wszelkie pozwolenia na budowę gabinetu stomatologicznego, które to wymagane były przez obowiązujące przepisy prawa.

A. Ż. (1) zamieszkuje w G. na ul. (...), w związku z czym użytkuje również miejsce parkingowe nr (...) w hali garażowej budynku na poziomie (...). Przedmiotowe miejsce parkingowe usytuowane jest pod wylotem z wentylacji gabinetu A. W..

Od marca 2018r. pomiędzy A. Ż. (1) a A. W. i J. W. istnieje konflikt, którego podłożem jest fakt, że z garażowego wylotu wentylacji gabinetu wydobywa się charakterystyczny zapach stomatologiczny, co powoduje obawy A. Ż. (1) co do tego, czy przedmiotowa wentylacja zamontowana została w prawidłowy sposób, uniemożliwiający przedostanie się do hali garażowej szkodliwych dla zdrowia substancji chemicznych i składników chorobotwórczych.

W okresie od 1.01.2019r do 6.08.2019r. A. Ż. (1) wzywała różne instytucje, w tym Państwowy Powiatowy Inspektorat Sanitarny w G., straż pożarną, urząd nadzoru budowlanego i Urząd Miejski w G. w celu dokonania kontroli, czy wentylacja gabinetu A. W., której wylot umieszczony został w hali garażowej, zamontowany został i działał właściwie. Ponadto A. Ż. (1) przynajmniej dwukrotnie przychodziła do gabinetu A. W., żądając jego zamknięcia lub usunięcia wentylacji z wylotem w hali garażowej. W toku niektórych z przedmiotowych kontroli stwierdzano wyczuwalny zapach stomatologiczny przy miejscu parkingowym nr (...), nie stwierdzano nieprawidłowości w stanie technicznym lub sanitarno - higienicznym gabinetu, jednakże uznano, że wyczuwalne zapachy są podstawą do zakwestionowania sprawności instalacji wentylacji mechanicznej w pomieszczeniach gabinetu stomatologicznego, a w szczególności, zakładanego w projekcie oraz deklarowanego przez producentów, stopnia oczyszczania powietrza, odprowadzanego do garażu za pośrednictwem urządzeń (oczyszczacz powietrza) i elementów instalacji (filtry).

W dniu 6.08.2019r. A. Ż. (1) wraz z A. Ż. (2) zamocowała folię, zasłaniając wnękę, w której znajduje się jej miejsce parkingowe, czym zablokowany został wylot powietrza z urządzeń wentylacji gabinetu A. W., a także zaparkowała swój pojazd w hali garażowej w taki sposób, że blokowała miejsce parkingowe przynależne do gabinetu A. W..

(Dowód:

- częściowe wyjaśnienia obwinionej k. 61-76, k. 161-163;
- zeznania świadka A. W. k. 42-43, k. 163-166;
- zeznania świadka J. W. k. 2, k. 8, k. 261-263v., k. 356v.-357v.;
- częściowe zeznania A. Ż. (2) k. 358-359v., k. 375-376;
- zeznania świadka W. T. (1) k. 54, k. 376-376v.;
- zeznania świadka A. B. k. 57, k. 376v.-377;
- zeznania świadka S. S. k. 379v.-380;
- decyzja Prezydenta Miasta G. z dnia 2.12.2015r., uzgodnienie projektu wentylacji z dnia 16.09.2015r. k. 14-16, k. 17-18;

- protokoły kontroli (...) w G. k. 19-23, k. 24-24, k. 28-32, k. 127-132, 186-190, k. 191-196;

- fotografie wraz ze szkicem k. 33, k. 34-38, k. 78-79, 110-111;

- pismo (...) w G. z dnia 30.08.2019r. k. 98-99)

A. Ż. (1) nie jest chora psychicznie ani upośledzona umysłowo, zaburzenia depresyjne nie wywierają wpływu na ocenę poczytalności w sprawie, a w inkryminowanym czasie nie występowały u niej inne zakłócenia czynności psychicznych, które w odniesieniu do zarzucanego czynu znosiły, bądź ograniczały w stopniu znacznym zdolność do rozpoznawania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem.

(Dowód:

- opinia sądowo – psychiatryczna k. 148-150)

A. Ż. (1) została obwiniona o to, że:

w okresie czasu od stycznia 2019 r. do dnia 06.08.2019 r. w G. na ul. (...) w celu dokuczenia złośliwie niepokoiła poprzez nieuzasadnione wzywanie służb interwencyjnych, nachodzenie gabinetu stomatologicznego (...)z żądaniem zamknięcia, zablokowanie wylotu powietrza z urządzeń wentylacji i blokowanie miejsca parkingowego na szkodę J. W. i A. W., tj. wykroczenie z art. 107 kw.

(wniosek o ukaranie k. 88)

A. Ż. (1) w toku całego postępowania nie przyznawała się do zarzucanego jej czynu, złożyła obszernie wyjaśnienia zgodne z ustalonym przez Sąd stanem faktycznym, wskazując że substancje wydobywające się z przedmiotowej wentylacji zagrażają zdrowiu jej i jej rodziny. Obwiniona stwierdziła też, że wentylacja została zamontowana w sposób niezgodny z planami oraz oświadczyła, że obecnie toczą się, a wcześniej toczyły się, różne postępowania administracyjne, związane z montażem przedmiotowej wentylacji. A. Ż. (1) opisała, w jaki sposób zakończyła się część z w/w postępowań.

(Dowód:

- wyjaśnienia obwinionej k. 61-76, k. 161-163)

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu analiza zgromadzonego w sprawie i ujawnionego w toku przewodu sądowego materiału dowodowego prowadzi do jednoznacznego wniosku, iż obwiniona nie dopuściła się popełnienia czynu zarzucanego jej we wniosku o ukaranie.

Sąd doszedł do powyższego wniosku po analizie całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Sąd dokonując ustaleń faktycznych oparł się na częściowych wyjaśnieniach obwinionej, zeznaniach świadków oraz dowodach dokumentarnych.

Za wiarygodne uznano wyjaśnienia obwinionej, w których opisała przyczyny konfliktu zaistniałego pomiędzy nią a pokrzywdzonymi, a także swoje zachowania w stosunku do pokrzywdzonych i czynności podejmowane w celu zredukowania siły nawiewu z przedmiotowej wentylacji. Obwiniona nie negowała tego, że zawiadamiała różne instytucje i służby o mających mieć miejsce nieprawidłowościach w działaniu wentylacji, nie zaprzeczała też, że przychodziła do gabinetu pokrzywdzonej i zablokowała wylot wentylacji, a także blokowała miejsce parkingowe przynależne go gabinetu. Zdaniem Sądu, w świetle pozostałych wiarygodnych dowodów, w tym wiarygodnych zeznań pokrzywdzonych, brak jest podstaw do podważenia tych wyjaśnień co do zaistnienia powyższych faktów, zwłaszcza że zeznania te są dodatkowo jasne i były niezmiennie w toku całego postępowania.

Jednocześnie Sąd uznał za wiarygodne również wyjaśnienia obwinionej w części odnoszącej się do przyczyn jej zachowań w stosunku do pokrzywdzonych. W ocenie Sądu brak jest podstaw do zakwestionowania wyjaśnień obwinionej co do jej odczuć, że przebywając w garażu faktycznie obawiała się ona o swoje zdrowie. A. Ż. (1) w sposób racjonalny, z jej punktu widzenia osoby nieposiadającej wykształcenia medycznego, chemicznego lub innego pokrewnego, opisała swój niepokój, związany z zapachami medycznymi, stomatologicznymi, pochodzącymi z gabinetu pokrzywdzonej, a nawiewanych bezpośrednio nią i na jej pojazdy (a które to zapachy odczuwały także inne osoby). W ocenie Sądu wyjaśnień tych nie podważają wnioski opinii biegłego z zakresu mykologii i ochrony środowiska, która sporządzona została na potrzeby postępowania PR 1 Ds. 2513.2019 PR G. – W. w G. (k. 383-389). Opinie tę wykonano we wrześniu 2019r., a więc w czasie objętym zarzutem, obwiniona nie posiadała jeszcze wiedzy o tym, że powietrze nawiewane do hali garażowej przez wylot wentylacji gabinetu pokrzywdzonej, nie zawiera substancji zagrażających zdrowiu ludzi, tak więc można przyjąć, że okresie, kiedy podejmowała ona swoje działania wobec pokrzywdzonych, kierowała się własnymi obawami.

Za niewiarygodne uznano wyjaśnienia obwinionej odnoszące się do budowy przedmiotowego urządzenia wentylacyjnego i błędów w jego konstrukcji i montażu. Wyjaśnienia te nie zostały potwierdzone żadnymi wiarygodnymi dowodami, w tym wnioskami z protokołów przeprowadzonych kontroli, ponadto obwiniona nie posiada właściwego wykształcenia, które umożliwiłoby jej analizę prawidłowości montażu wentylacji i wydania właściwej oceny. Podkreślenia przy tym wymaga, że rolą tego postępowania wbrew woli obwinionej prezentowanej w toku całego postępowania nie było ustalenie prawdziwości bądź nie jej zarzutów kierowanych względem zamontowanej wentylacji gabinetu stomatologicznego.

Sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonych A. W. i J. W.. Świadkowie ci złożyli obszernie zeznania, w których opisali, zgodnie z ustalonym przez Sąd stanem faktycznym, przyczyny zaistnienia konfliktu pomiędzy nimi a obwinioną, a także prezentowane przez obwinioną zachowania, związane z garażowym wylotem wentylacji gabinetu. Sąd nie miał wątpliwości co do wiarygodności zeznań pokrzywdzonych, tym bardziej, że znajdują one potwierdzenie także w wiarygodnych wyjaśnieniach obwinionej, ponadto wyjaśnienia te są jasne i spójne, były niezienne w toku całego postępowania, a także zgodne są w dowodami dokumentarnymi.

Odnosząc się do wskazań pokrzywdzonych w zakresie dotyczącym podjętych przez nich działań związanych z dostosowaniem przedmiotowej wentylacji zgodnie z początkowymi uwagami pokrzywdzonej uznać trzeba, że okoliczności wskazywane przez tych świadków nie mogą posłużyć do uznania, że obwiniona dopuściła się zarzucanych jej czynów. Zdaniem Sądu działania pokrzywdzonych nie skutkowały wyeliminowaniem wydobywania się z wentylacji charakterystycznych zapachów, a jak już wskazano powyżej, obwiniona w okresie zarzucanego jej czynu, nie mogła mieć wiedzy, że nie są one szkodliwe.

Zeznania świadków w pozostałym zakresie nie wnoszą okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd oparł się na częściowych zeznaniach świadka A. Ż. (2), w których opisał on działania podjęte przez obwinioną i przez siebie, związane z nawiewaniem charakterystycznych zapachów z wylotu wentylacji gabinetu pokrzywdzonej. Świadek potwierdził, że obwiniona zawiadamiała o tym fakcie różne instytucje, w tym straż pożarną i sanepid, a także opisał okoliczności zawieszenia folii na miejscu parkingowym przynależnym do mieszkania obwinionej. A. Ż. (2) zeznał też, że po dokonaniu różnych zmian w wentylacji przez J. W., charakterystyczne zapachy były nadal odczuwalne, co powodowało obawy u obwinionej o swoje zdrowie i dalsze próby ze strony obwinionej i A. Ż. (2), spowodowania eliminacji wwiewania tych zapachów w miejscu garażowym obwinionej. Powyższe zeznania świadka są jasne i spójne, zgodne z pozostałymi wiarygodnymi dowodami, w tym wiarygodnymi wyjaśnieniami obwinionej.

Za niewiarygodne uznano zeznania A. Ż. (2), w których stwierdził on, że powietrze wywiewane w hali garażowej z gabinetu pokrzywdzonej, miało wpływ na pogorszenie fizycznego stanu zdrowia obwinionej. W ocenie Sądu brak jest dowodów potwierdzających powyższe twierdzenia świadka, a świadek nie posiada wykształcenia, które umożliwiłoby mu formułowanie takich wniosków, ponadto jak wynika z opinii biegłego z zakresu mykologii i ochrony środowiska (sporządzonej w postępowaniu PR 1 Ds. 2513.2019 PR G. – W. w G. k. 383-389), w miejscu parkingowym obwinionej,

nie jest zauważalne pogorszenie jakości mikrobiologicznej powietrza, a obecność grzybów na powierzchni jednego z pojazdów pokrzywdzonej jest zjawiskiem normalnym i nie świadczy o zagrożeniu mikrobiologicznym.

Sąd uznał, że zeznania świadka w pozostałym zakresie nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż odnoszą się do zdarzeń mających miejsce poza okresem wskazanym we wniosku o ukaranie.

Sąd oparł się też na zeznaniach świadków W. T. (2) i A. B. – pracowników gabinetu stomatologicznego (...). Świadkowie potwierdzili, że istniejący spór pomiędzy obwinioną a pokrzywdzonymi, a także fakt, że obwiniona przychodziła do gabinetu pokrzywdzonej, chcąc rozmawiać z pokrzywdzonym. Zeznania świadków są jasne i konsekwentne, zgodne ze sobą i pozostałymi wiarygodnymi dowodami.

Zeznania powyższych świadków w pozostałym zakresie nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż oparte zostały na informacjach przekazanych im przez pokrzywdzonego.

Dla ustalenia stanu faktycznego Sąd oparł się również na zeznaniach świadków R. S. i S. S.. Świadkowie wskazali, że w hali garażowej bloku obwinionej przeprowadzane były kontrole sanepidu inicjowane przez obwinioną oraz potwierdzili, że w na miejscu parkingowym obwinionej wyczuwali zapachy stomatologiczne o różnym natężeniu w różnych dniach. Powyższe zeznania świadków są jasne i spójne, zgodne z pozostałymi wiarygodnymi dowodami, brak jest podstaw do podważenia ich wiarygodności.

Zeznania powyższych świadków w pozostałym zakresie nie wnoszą żadnych nowych okoliczności przydatnych dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż dotyczą one przebiegu przedmiotowych kontroli sanepidu, jak również działań podejmowanych przez wspólnotę mieszkaniową w związku z zaistniałym konfliktem pomiędzy obwinioną a pokrzywdzonymi.

Jako niewnoszące żadnych nowych okoliczności przydatnych dla rozstrzygnięcia sprawy uznano zeznania świadka K. S., gdyż w przeważającej części odnoszą się one do prób dewelopera, rozwiązania konfliktu pomiędzy obwinioną a pokrzywdzonymi.

Treść opinii sądowo – psychiatrycznej wydanej wobec obwinionej nie budzi zastrzeżeń Sądu co do rzetelności i fachowości jej wykonania. Biegła sporządziła tę opinię zgodnie z pytaniami sformułowanymi przez organy postępowania, a wnioski z niej wynikające zostały sformułowane w sposób prosty i zrozumiały. Mając powyższe na względzie, brak było racjonalnych powodów, aby negować wartość dowodową opinii.

Sąd nie miał wątpliwości co do wiarygodności opinii biegłego z zakresu mykologii i ochrony środowiska (k. 383-389), uznając że opinia ta jest jasna i zupełna oraz została sporządzona przez osobę dysponującą odpowiednią wiedzą specjalną.

Dla dokonania ustaleń faktycznych, Sąd oparł się także na dokumentach w postaci protokołów i pisma z Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w G. (PPIS w G.), na podstawie których ustalono fakt przeprowadzenia przez te instytucję kontroli w zakresie prawidłowości zamontowania przedmiotowej wentylacji i wnioski tych kontroli, ponadto z pisma z dnia 30.08.2019r. wynika fakt, niesprawności w działaniu wentylacji i jej przyczyny. Dokumenty te zostały sporządzone przez uprawnione organy, w ramach ich kompetencji. W oparciu dokumenty w postaci decyzji Prezydenta Miasta G. i uzgodnienia projektu wentylacji ustalono, że gabinet pokrzywdzonej, w tym jego wentylacja, zbudowany został po uzyskaniu właściwych decyzji i uzgodnień, brak jest podstaw do kwestionowania tych dokumentów i okoliczności z nich wynikających.

Na podstawie fotografii ustalono usytuowanie miejsca parkingowego obwinionej, potwierdzono że nad nim znajduje się wylot wentylacji, a także fakt, że w miejscu tym zawieszona została folia zakrywająca wylot wentylacji. Brak jest do podważenia wiarygodności tych dokumentów czy też faktów ustalonych na ich podstawie.

Pozostałe ujawnione dokumenty nie wnoszą żadnych nowych okoliczności przydatnych dla rozstrzygnięcia sprawy.

W oparciu o zgromadzone dowody uznano, że obwinionej nie można przypisać winy w zakresie zarzucanego jej wykroczenia.

Wykroczenia z art. 107 kw dopuszcza się ten, kto w celu dokuczenia innej osobie złośliwie wprowadza ją w błąd lub w inny sposób złośliwie niepokoi. Wykroczenie to może zostać popełnione tylko umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Dla przypisania sprawcy realizacji strony podmiotowej konieczne jest bowiem ustalenie, że zachowania swe podejmował **w celu dokuczenia pokrzywdzonemu, ponadto sprawca musi dopuszczać się zabronionych zachowań złośliwie, co także oznacza zachowanie nacechowane wyraźną intencją uprzykrzenia życia ofierze.**

W oparciu o ustalony stan faktyczny w sprawie, stwierdzić należy, że zachowania obwinionej, nie były podejmowane przez nią w celu dokuczenia pokrzywdzonym, tylko spowodowania tego, aby pokrzywdzeni zapobiegli wydobywaniu się z wylotu wentylacji przedmiotowego gabinetu, powietrza o zapachu medycznym, stomatologicznym, które to w przekonaniu obwinionej (właściwym z jej punktu widzenia, co opisano we wcześniejszej części rozważań), miało mieć negatywny wpływ na stan jej zdrowia.

W ocenie Sądu sam fakt, iż zachowania obwinionej powodowały utrudnienia dla życia pokrzywdzonych, nie może, z uwagi na motywację pokrzywdzonej, jednocześnie świadczyć, że działania obwinionej nosiły znamiona złośliwego niepokojenia. Podkreślić jeszcze raz należy, że mimo oczywistej naganności w sensie życiowym niektórych zachowań obwinionej i realnej przykrości, którą może powodować jej zachowanie dla pokrzywdzonych nie sposób oceniać jej zachowania przez pryzmat treści art. 107 k.w. Nie sposób odmówić prawdziwości subiektywnej relacji obwinionej odnośnie przyczyn swojego zachowania i jest to oczywiste chociażby w świetle obszernego i w ocenie Sądu mocno nacechowanego emocjami obwinionej postępowania sądowego, w którego trakcie obwinionej wielokrotnie był odbierany głos jak również obwiniona wykazywała wielokrotnie brak zrozumienia podstawowych przyczyn procedowania Sądu w taki, a nie inny sposób. Zauważyć należy na marginesie rozważań, że odpowiedzialność obwinionej mogłaby w innym postępowaniu być rozważana przez pryzmat treści art. 190a § 1 k.k., który to dysponuje jednak innym zestawem znamion. Nie jest rolą Sądu w niniejszym postępowaniu dokonywanie oceny zachowania obwinionej właśnie w tym zakresie.

Z uwagi na uniewinnienie obwinionej, kosztami procesu obciążono Skarb Państwa.